

Wspomnienie
Profesor dr hab. Bolesław Styk
(1925–2019)

Profesor zw. dr hab. Bolesław Styk urodził się 28 marca 1925 r. w rodzinie chłopskiej we wsi Tarnawa Duża nad Porem (woj. lubelskie, powiat biłgorajski, gmina Turubin). W 1939 r. ukończył szkołę powszechną w Tarnawie Dużej. W 1942 r. został zaprzysiężony w podziemnej organizacji – był żołnierzem Batalionów Chłopskich o pseudonimie „Grakch”. W 1943 r. był ścigany przez Gestapo, a po „wyzwoleniu” – przez NKWD. Na tajnych kompletach ukończył I i II klasę gimnazjum, w 1945 r. ukończył III klasę i rozpoczął naukę w Liceum Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici”. Od 1947 r. studiował na Wydziale Rolnym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, który ukończył w 1951 r. W tym samym roku wyjechał na studia aspiranckie do Leningradzkiego Instytutu Rolniczego, gdzie w 1955 r. uzyskał stopień kandydata nauk rolniczych (odpowiadający polskiemu stopniowi naukowemu doktora) na podstawie rozprawy pt. „Znaczenie ilości wysiewu i sposobów siewu pszenicy jarej”, której promotorem był prof. dr S.L. Sobolev. Doktorem habilitowanym został w 1964 r. na podstawie rozprawy pt. „Przyrodniczo-rolnicze podstawy rejonizacji upraw na terenie województwa lubelskiego”. W 1965 r. został mianowany docentem. Nominację na profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1975 r., zaś w 1989 r. – tytuł profesora zwyczajnego.

Pracę zawodową rozpoczął w Wojewódzkim Wydziale Opieki Społecznej w Lublinie w 1946 r., w 1950 r. został zatrudniony jako młodszy asystent w Zakładzie Szczegółowej

Uprawy i Genetyki UMCS. W latach 1955–1965 pracował na stanowisku adiunkta w Zakładzie Szczegółowej Uprawy Roślin Wyższej Szkoły Rolniczej w Lublinie. Przez kolejne 6 lat był kierownikiem Zakładu Upowszechniania Postępu w Rolnictwie WSR. W 1975 r. został nominowany na profesora nadzwyczajnego. W latach 1976–1986 był kierownikiem Zakładu Szczegółowej Uprawy Roślin Akademii Rolniczej w Lublinie. W latach 1978–1981 pełnił funkcję dziekana Wydziału Rolniczego, zaś w latach 1986–1991 – dyrektora Instytutu Szczegółowej Uprawy Roślin. W 1989 r. został nominowany na profesora zwyczajnego. W 1995 r. przeszedł na emeryturę, nadal jednak uczestniczył w życiu uczelni.

W czasie pracy zawodowej przebywał na stażach w Zagrzebiu, Nowym Sadzie oraz Leningradzkim Instytucie Agrofizycznym. Wielokrotnie uczestniczył w zagranicznych i krajowych konferencjach naukowych, m.in. w Pradze, Rostocku, Lahti czy Wiedniu. Jego przewodnikiem na drodze naukowej był prof. Stefan Lewicki, kierownik Zakładu Szczegółowej Uprawy Roślin, pierwszy dziekan Wydziału Rolnego UMCS, a potem WSR w Lublinie. Dorobek naukowy prof. Styka obejmuje około 185 pozycji. Był autorem i współautorem pięciu monografii naukowych, ponad 100 oryginalnych prac naukowych oraz 80 prac popularnonaukowych. Głównym obiektem badań Profesora były rośliny zbożowe. Świadczy o tym duża liczba publikacji i referatów na konferencjach krajowych i zagranicznych. Prowadził też badania nad możliwością wprowadzenia do uprawy nowych gatunków zarówno z flory krajowej (wyka kaszubska, lędzian siewny), jak i zagranicznej (ślazowiec pensylwański). Ślazowiec pensylwański został przez Profesora nie tylko sprowadzony, ale także introdukowany do warunków polskich. Opracował agrotechnikę i możliwości szerokiego wykorzystania tego gatunku, a o zakresie tych badań świadczyć może ponad 20 prac naukowych opublikowanych już na emeryturze. Po przejściu na emeryturę Profesor wciąż brał czynny udział w prowadzeniu badań, których wyniki były publikowane w czasopiśmie naukowych i prezentowane na kilku konferencjach, m.in. w Niemczech (2007), Szwecji (2009) i Stanach Zjednoczonych (2012). Swoją uwagę poświęcał szczególnie pracom zmierzającym do utrwalenia wielokwiatowości kłosek jarej formy żyta. Materiały dotyczące tych zagadnień zostały przez Profesora przekazane do dalszych badań Instytutowi Produkcji Roślinnej na Uniwersytecie Rolniczym w Krakowie.

Profesor Bolesław Styk miał duży udział w kształceniu i rozwoju kadr. Był promotorem ponad 150 prac magisterskich, trzech prac doktorskich oraz opiekunem naukowym czterech rozpraw habilitacyjnych. Był członkiem towarzystw naukowych (PTNA, LTN) oraz organizacji politycznych i społecznych. Został wyróżniony wieloma odznaczeniami, m.in.: Złotym Krzyżem Zasługi (1964), Krzyżem Partyzanckim (1965), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1969), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1979), Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa PRL” (1978), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1981), Medalem 40-lecia PRL (1984) oraz Brązowym, Srebrnym i Złotym Medalem za Zasługi Łowieckie (1972, 1977, 1986).

Profesor dr hab. Bolesław Styk odszedł od nas 14 września 2019 r. W naszej pamięci pozostanie jako wybitny specjalista, wychowawca wielu pokoleń studentów, a także mądry i szlachetny człowiek. Zapamiętamy go jako człowieka życzliwego, chętnie dzielącego się swoim doświadczeniem i wiedzą, a także wspaniałego, starszego kolegę, na którego wsparcie i pomoc zawsze można było liczyć.

Barbara Sawicka